

LBRIS

We know
books

SPECTACULAR

O SĂRBĂTOARE FANTASTICĂ

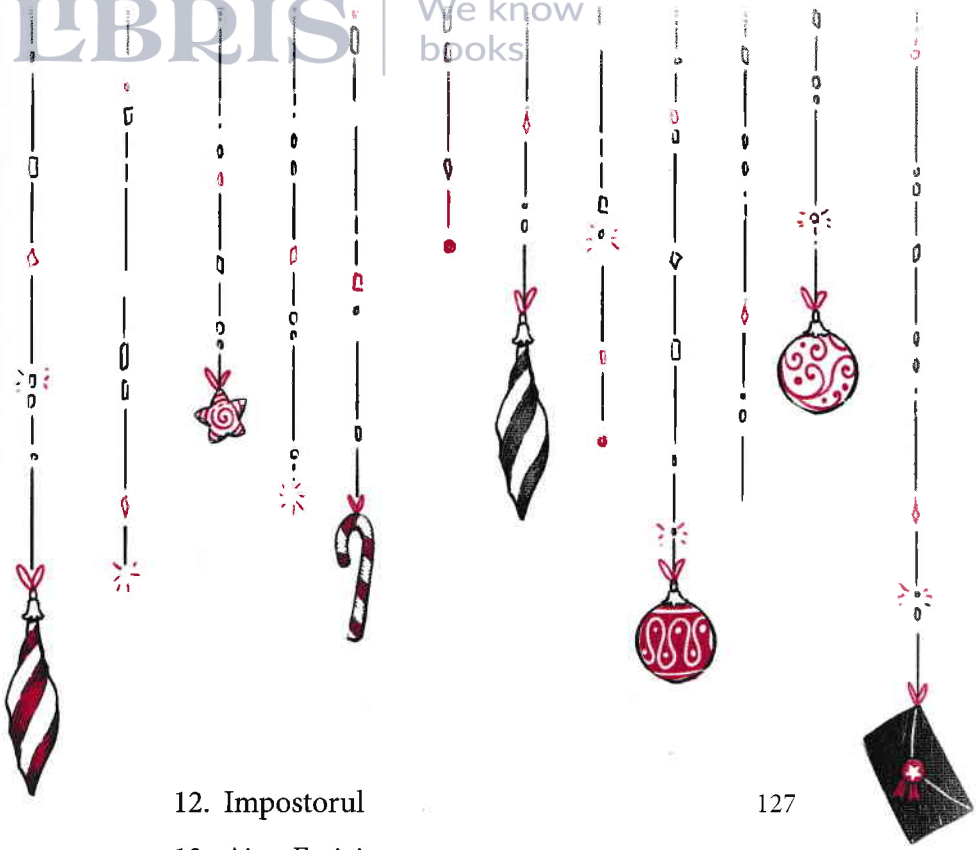

Cuprins

1. Globuri de zăpadă și prăjiturile bunicii	5
2. Ajunul Ajunului Marii Sărbători	11
3. Nu intenția e cea care contează	29
4. De s-ar fi întors...	47
5. Bine ați venit pe Strada Ghirlandelor	51
6. Cum să <i>nu</i> îți pierzi iubirea vieții tale	61
7. Nu lua niciodată bomboane de la un băiat de jucărie	75
8. Arăți ca un spiriduș	87
9. Verdele nu o prindea pe Tella	93
10. Unele legende sunt mai bune decât altele	113
11. Cadoul perfect de Sărbători	121

12. Impostorul	127
13. Ajun Fericit tuturor
(cu excepția Donatellei)	137
14. În dragoste și în răpire totul e permis	141
15. Asta înseamnă că nu primesc
niciun fursec?	145
16. Unica noapte din an
când visele evadează	165
17. Bea puțin lichior de ouă,
ar trebui să fie de ajutor	169
18. Gata de joacă?	179
19. Un glob de zăpadă
într-un alt glob de zăpadă	191

Gazeta Șoaptelor

Ediție specială de sărbători

O istorie de minune dă naștere unei Sărbători minunate

de **Kutlass Knightlinger**

Unii spun că Marea Sărbătoare este o festivitate inventată de breasla fabricanților de jucării.

Alții susțin că a fost inventată de croitorese și croitori, care au pus la cale o zi pentru a vinde rochii, mănuși și cravate de mătase ce urmau să fie purtate o singură dată.

Și, desigur, mai sunt cei care zic că a fost ideea dulce a cofetarilor.

Dar adevărul este că Marea Sărbătoare a fost adusă în Imperiul Meridian de Prințesa Infinity Larkspur din Nord, care s-a căsătorit cu Împăratul Xavier Xavier IV, în al șaptelea an al dinastiei Xavier.

La sosirea în Imperiul Meridian, Prințesa Infinity a fost, se pare, destul de tulburată să constate cât de puține zile existau pentru ca suptușii ei să se bucure pur și simplu – să răspândească voce bună, bucurie și dragoste.

Ea era de părere că oamenii trebuie să se veselească. Să se entuziasmeze. Să-și pună dorințe. Să dăruiască.

Și astfel a apărut Marea Sărbătoare.

După aceea au apărut și alte sărbători noi. Prințesa Infinity a transformat vechile mituri și povești în sărbători, la fel de ușor cum alți membri ai familiilor regale și-au transformat indiscrețiile în povești scandaloase.

E adevărat, croitoresele, fabricanții de jucării și cofetarii au beneficiat mult de pe urma acestei sărbători.

Dar nu același lucru se poate spune despre noi toți?

Eu poate că am crescut și m-am despărțit de jucării, dar sper să nu mă despart niciodată de bucurie, de obiceiul de a mă îmbrăca elegant și de a dărui cadouri.

Mărturisesc că nu am un suflet-precum căruia să-i dăruiesc un cadou anul acesta. Însă, am un cadou pregătit în caz că cineva îmi va atrage atenția la petrecerea Împărătesei Scarlett.

LBRIS

We know
books

ESTI ÎN CĂUTARE DE UN CADOU DE SĂRBĂTOARE,
DE CEVA DISTRACTIV SAU DE

MAGIA SĂRBĂTORII

ÎNDREAPTĂ-TE SPRE

STRADA GHIRLANDELOR

CEA MAI TARE STRADĂ DIN TOT ȚINUTUL SĂRBĂTORII

AICI VEI GĂSI **DULCIURI**, AICI VEI GĂSI **BUCURII**
ȘI S-AR PUTEA SĂ AVEM ȘI CĂȚIVA AȘI
ÎN MÂNECILE NOASTRE BUFANTE DE SĂRBĂTOARE

DAR GRĂBEȘTE-ȚE

STRADA GHIRLANDELOR ESTE DESCHISĂ **DOAR O ZI ÎN AN**

PORȚILE SE DESCHID LA RĂSĂRIT ÎN

**AJUNUL AJUNULUI
MARII SĂRBĂTORI**

**BOMBOANELE
PENTRU COPII
SUNT GRATUITE**

1

Globurile de zăpadă
și prăjiturile bunicii

Mai târziu, avea să fie evident că în orașul Valenda se petreceau lucruri neobișnuite. Majoritatea oamenilor din faimoasa cetate nu își dădeau seama ce se întâmpla. Dar, așa cum se întâmplă de multe ori în viață, cei care priveau de dinafară puteau observa totul perfect.

După ce Marea Sărbătoare se încheiase, căpitanii de corăbii care fuseseră pe mare spuneau: „Părea că un cloș

mare de sticlă a fost așezat peste întreg orașul, transformându-l într-un enorm glob de zăpadă învăluit în fulgi de nea. Jur pe dinții bunicului meu!“

Jurământul nu era, de fapt, necesar.

Chiar înainte ca Marea Sărbătoare să înceapă, corăbiile încetaseră deja să mai sosească în portul din Valenda. Deși puțini oameni observaseră acest lucru în mijlocul agitației și al veseliei sărbătorilor.

Un singur tânăr marinar stătea pe chei și se considera prea înțelept pentru bucuria sărbătorilor. Avea doar șaptesprezece ani, dar purta o pălărie navală elegantă care îl făcea să pară cu două palme mai înalt.

Spre deosebire de restul locuitorilor orașului, care păreau cu toții a fi cu capul în nori de vată de zahăr, acest marinar atent observase corăbiile lipsă și pornea în căutarea unei persoane la fel de raționale pe care să o înștiințeze despre acest lucru. Mărșăluia important prin portul bizar de festiv, ținând în mână o listă cu corăbiile care nu ajunseseră.

Nu avea de gând să se lase distras de bețele uriașe de vată de zahăr care acum împodobeau străzile, de tarabele cu cidru fiert cu mirodenii, care păreau să împânzească locul, sau de oamenii care izbucneau în cântec din senin.

Dar apoi a văzut-o. În mijlocul străzii se afla o casă uriașă de turtă dulce, din care ieșea fum de scorțișoară dintr-un horn acoperit de glazură albă, dispusă în forme complicate.

Marinarul a rămas ținutuit locului.

Semăna la perfecție cu casele de turtă dulce pe care bunica lui obișnuia să le facă – deși ale bunicii nu scoteau fum magic de scorțișoară, iar casele ei de turtă dulce erau întotdeauna prea mici ca să poți intra în ele. Dar în rest, avea toate detaliile: bombonelele pastelate care acopereau acoperișul gigantic, fulgii de zahăr de un argintiu sclipitor presărați peste ferestrele mari, bastonașele de mentă în roșu și alb care împodobeau ușa supradimensionată.

Timp de un minut întreg, nu s-a putut mișca.

Trecuseră deja două Sărbători de când bunica lui nu mai era. Și îi era mai ușor să pretindă că Marea Sărbătoare nu avea loc, decât să o celebreze fără ea.

În cele din urmă, marinarul și-a înlăturat aceste gânduri din minte. Și-a amintit ce trebuia să facă: trebuia să raporteze corăbiile lipsă. Dar atunci ușa de turtă dulce s-a crăpat și băiatul ar fi putut jura că a auzit vocea bunicii: „Vino înăuntru, Pierre. Am

pregătit ciocolată caldă și prăjiturile tale preferate.“

Aroma steluțelor de unt cu scorțișoară și glazură de nucșoară plutea în aer.

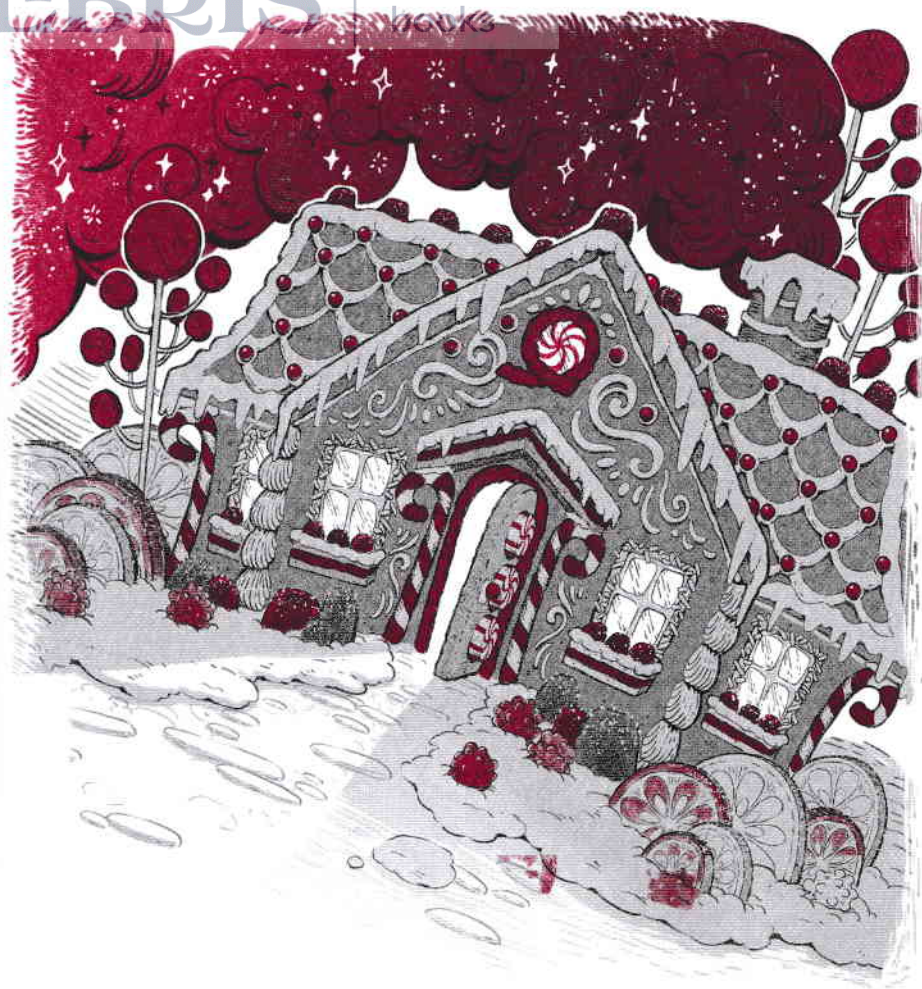
Oare să fie cu adevărat aici? s-a gândit Pierre. Nu era un gând rațional, dar Pierre începea să creadă că a fi prea rațional în timpul Marii Sărbători e de fapt destul de neînțelept.

„Intră, băiete drag“, îl îndemnă Bunica.

Ce altceva putea face Pierre?

Nu putea să reziste fără să o vadă pe Bunica încă o dată.

Și, cu adevărat, nu putea să refuze prăjiturile sale preferate.

Poate că fusese și puțin
fermecat.

Povestea lui Pierre a fost una dintre multele întâmplări ciudate care s-au răspândit după ce Marea Sărbătoare s-a încheiat.

Dar cea mai populară poveste, desigur, urma să fie cea a Prințesei Donatella Dragna.